

це значно більше у кількості, але набагато менше у собівартості, що і робить заводи даного класу прибутковим бізнесом. Також відмінною рисою таких заводів є їхня функціональність, адже він може у себе вмещувати: переробку вживаних матеріалів на нові, створення біогазу та біодобрих, спалювання сміття – усі варіанти приносять пробукт та енергію.

Вартість одного заводу “waste to energy”, на сьогоднішній день, починається від 100 млн. євро. Наприклад завод у місті Лінчепінзі вартував 85 млн. євро і вже за 4 роки було повернено усі затрачені інвестиції. У сучасний час тематика сміттєпереробних заводів надзвичайно важлива і чим далі, тим більше влада та західні партнери будуть сприяти розвитку даного бізнесу.

Отже, ми бачимо що підприємства, які працюють за технологією “waste to energy”, вкрай необхідні на території Львівської області та України. Адже дані заводи не збирають навколо себе цілі острови сміття, а навпаки його переробляють, створюють з нього нові для вжитку речі, енергію та рятують екологію, не витрачаючи при цьому корисні надра землі.

Література

1. <https://www.usatoday.com/story/money/2019/07/12/canada-united-states-worlds-biggest-producers-of-waste/39534923/> - Головний сайт загальнонаціональної щоденної газети в США “USA TODAY”
2. <http://www.ukrstat.gov.ua> - Державна служба статистики України
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/820-2017-%D1%80> - Верховна Рада України - Головна сторінка розділу "Законодавство України":
3. <https://building-tech.org/shveciya-pererabatyvaet-99-svoego-musora-obespechivaya-naselenie-dostupnym-elektrichestvom/> - Головна сторінка економічного сайту “Building-Tech”
4. <https://www.youtube.com/watch?v=YtAUcn0aa80&t=904s> - YouTube канал “VARLAMOV”:

ПРАКТИКА ПІДТРИМКИ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЇ НА ОСНОВІ БЮДЖЕТУ УЧАСТІ

Гернего Ю. О., доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»

Сучасне суспільство ставить нові виклики не лише перед державами, але й перед управлінцями, які діють в межах окремих територій. Зокрема, поряд із активізацією залучення фінансових ресурсів міжнародних організацій та стимулюванням державних програм підтримки пріоритетів людського розвитку, особливою актуальності набувають прикладні дослідження специфіки фінансування розвитку окремих територіальних громад [1; 2]. Так, у розвинених країнах світу уже протягом досить тривалого проміжку часу особливого поширення набули практики фінансування ініціатив на місцевому рівні за рахунок ресурсів громадських бюджетів. Останніми роками ця

практика набула свого поширення також в Україні, що зумовило актуалізацію досліджень відповідного питання.

Одним із успішних вітчизняних прикладів активізації підтримуючої функції міського бюджету є фінансування місцевих ініціатив за рахунок громадського бюджету м. Києва (*бюджет участі, participatory budget*). Бюджет участі функціонує завдяки поєднанню інструментів прямої, електронної демократії, передбачає розвиток культури самоврядування, стимулювання участі громадян у проектах розвитку міста, що забезпечує реалізацію пріоритетів фінансування людського розвитку та слугує індикатором результативності використання ресурсів міського бюджету [3]. У розвинених країнах світу бюджети участі функціонують у близько 2 000 міст, одним із пріоритетних напрямів розвитку яких є формування бюджетної культури. Громадські бюджети міст мають низку відмінностей залежно від моделі їх побудови. Проте, беззаперечним є їх визначальний вплив на людський розвиток (рис. 1).

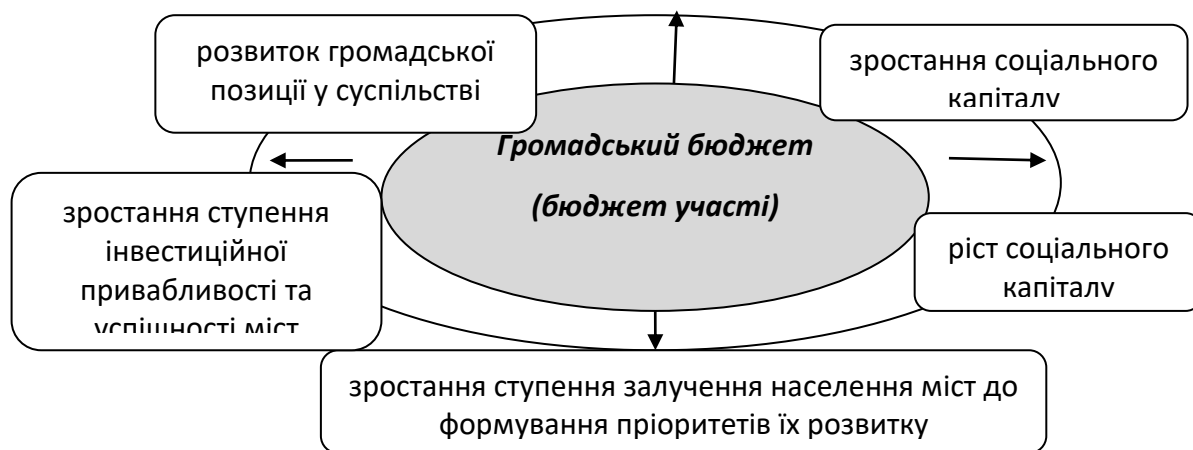

Рис. 1 – Наслідки імплементації моделі громадського бюджету*

* Джерело: узагальнено автором за [3].

Фінансове забезпечення бюджетів участі відбувається на рахунок ресурсів міських бюджетів. Управління фінансовими ресурсами відбувається в результаті незалежного голосування мешканців міста. Визначальним є те, що для результатів подібного голосування характерним є прямий вплив. Історія формування громадського бюджету м. Києва розпочинається із 2016 р, коли світ побачив його пілотний проект. Натомість, у 2016 р. бюджет складав 50 млн. грн. та передбачив умову залучення не більше одного мільйона гривень на реалізацію поданої заявником соціальної ініціативи. Протягом наступних років характерним є зростання ресурсів громадського бюджету м. Києва (табл. 1).

Тенденції залучення фінансових ресурсів з громадського бюджету м. Києва для реалізації соціальних проектів протягом 2017 – 2019 р. р.*

Період	Подано соціальних проектів		Профінансовано соціальних проектів	
	Сума, грн.	Кількість, шт.	Сума, грн.	Кількість, шт.
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
2017	328 615 493	497	49 996 027	62
2018	1 002 414 946	809	149 171 200	141
2019	734 677 008	1137	149 824 056	341

* Джерело: узагальнено автором за [3]

Отже, беззаперечною є популяризація громадського бюджету у ролі джерела фінансування соціальних ініціатив у м. Київ. Зростання кількості та вартості поданих соціальних проектів (ріст попиту на ресурси громадського бюджету) супроводжується зростанням пропозиції. Відбувається зростання кількості профінансованих соціальних проектів (рис 2).

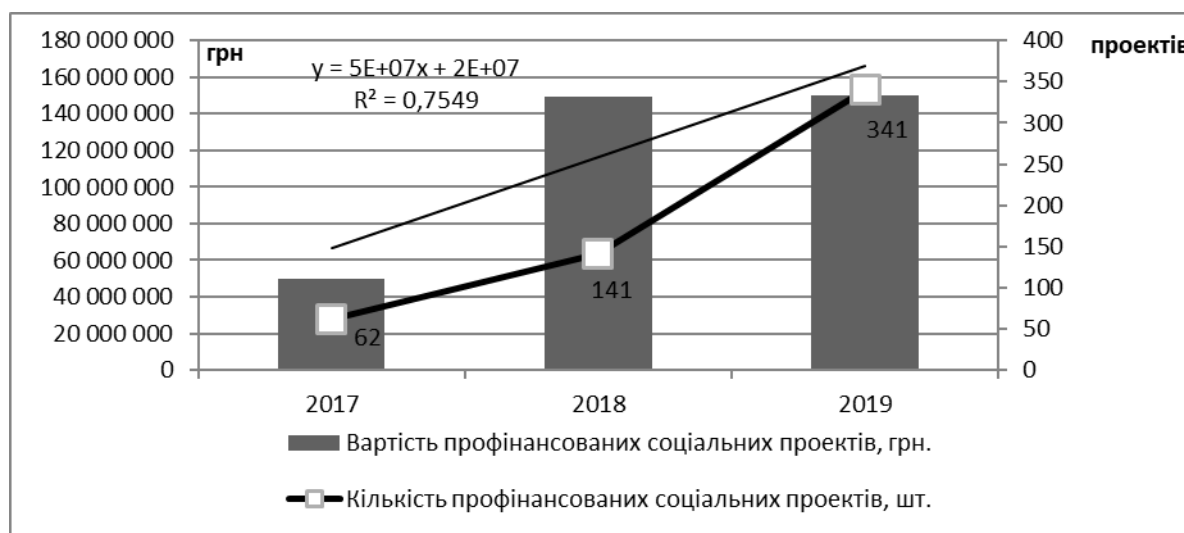

Рис. 2. – Динаміка фінансування соціальних проектів за рахунок громадського бюджету м. Києва*

* Джерело: узагальнено автором за [3]

Таким чином, практичні аспекти фінансового забезпечення соціальних ініціатив за рахунок ресурсів громадського бюджету м. Київ мають позитивний вимір та дозволяють реалізувати низку найважливіших завдань у царині людського розвитку.

Література

1. Герасимчук Н. О. Роль соціальних інвестицій підприємств у розвитку регіонів України / Н. О. Герасимчук // Проблеми регіоналістики: минуле, сучасне, майбутнє [Електронний ресурс] : тези наук.-практ. Інтернет-конф. (3 берез. 2017 р.) / М-во освіти і науки України, ДВНЗ «Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана» ; редкол.: Б. М. Данилишин (відп. ред.) [та ін.]. – Електрон. текст. дані. – Київ : КНЕУ, 2017. – С. 261–265.

2. Гернего Ю. О. Людиноцентрична концепція розвитку збалансованого суспільства. / Ю. О. Гернего // Модернізація економіки в умовах зростання суспільної свідомості: туризм, людиномірність, партнерство, кооперація : матеріали II Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (м. Полтава 14 грудня 2017 р.). – Полтава : ПУЕТ, 2017. – с. 107 – 110.

3. Громадський бюджет м. Києва. Офіційний сайт. URL: <https://gb.kyivcity.gov.ua/pages/history> (дата звернення: 10.05.2018)

СОЦІАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ЯК ФАКТОР КЛАСТЕРНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

Грицаєнко М.І., к.е.н., старший викладач

*Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного*

В теперішній час пріоритетним завданням регіональної економіки стає визначення основних факторів розвитку, що змушують регіони постійно змінювати свою регіональну політику, активно реагувати на численні зміни. Вважаємо, що одним з таких факторів є кластеризація.

Більшість країн світу провадять активну роботу з створення та розвитку кластерних утворювань. На наш погляд, цей процес може проілюструвати динаміка Субіндексу стану розвитку кластерів, який розраховується для визначення Індексу глобальної конкурентоспроможності[1]. Так, в 2010 р. перше місце в рейтингу за Субіндексом стану розвитку кластерів серед 139 країн світу посідала Італія (значення субіндексу 5,5 при максимально можливому 7), останнє місце – Буркіна-Фасо (значення субіндексу 1,9 при мінімально можливому 1). Україна в рейтингу посідала 106 місце (значення субіндексу 2,9), обігнавши такі європейські країни, як Польща (108 місце, значення субіндексу 2,9), Болгарія (112 місце, значення субіндексу 2,8), Сербія (122 місце, значення субіндексу 2,6), Албанія (123 місце, значення субіндексу 2,6). В 2019 р. в рейтингу за Субіндексом стану розвитку кластерів серед 141 країни світу перше місце також посідала Італія (значення субіндексу 5,5), останнє – Гаїті (значення субіндексу 2,2). Україна піднялася на 96 місце (значення субіндексу 3,5), обігнавши такі європейські країни, як Литва (97 місце, значення субіндексу 3,5), Сербія (104 місце, значення субіндексу 3,4), Боснія і Герцеговина (125 місце, значення субіндексу 3,0), Албанія (133 місце, значення субіндексу 2,8).

За період 2010-2019 рр. серед європейських країн найбільші позитивні зміни позицій в рейтингу за Субіндексом стану розвитку кластерів спостерігались у Болгарії (піднялася на 69 пунктів, з 112 до 43 місця), Польщі (піднялася на 38 пунктів, з 108 на 70 місце), Ізраїлі (піднявся на 35 пунктів, з 67 на 32 місце). Погіршили свої позиції Боснія і Герцеговина (опустилася на 43 пункти, з 82 до 125 місця), Чеська Республіка (опустилася на 28 пунктів, з 41 до 69 місця), Словенія (опустилася на 27 пунктів, з 49 до 76 місця). При цьому Україна покращила свої позиції на 10 пунктів – з 106 до 96 місця.